

Дискретна математика

1 семестр

Лектор

Серпінська Ольга Ігорівна

Ауд. 367

o.serpinska@gmail.com

Список літератури

Базова

1. Міхайленко В.М., Федоренко Н.Д., Демченко В.В. Дискретна математика. Підручник. К. ЄУ., 2003., 318 с.
2. Акімов О.Е. Дискретная математика. -М., Лаборатория базовых знаний, 2001, 350 с.
3. Иванов Б.Н. Дискретная математика – М., Лаборат. баз. зн., 2002 г. 288 с.
4. М. Свалш, К.Тхуласирами. Графн, сети и алгоритмы, М.Мир. 1984. - 452 с.
5. Нікольський Ю. В., Пасічник В. В., Щербина Ю. М. Дискретна математика: підручник. – Львів: Магнолія-2006, 2010.- 431с.

Допоміжна

1. Федоренко Н.Д., Демченко В.В., Основи дискретного аналізу. Навчальний посібник. - К. КНУБА, 2003. -108 с.
2. Міхайленко В.М., Федоренко Н.Д., Спеціальні розділи математики. К. Вища школа, 1992, - 214 с.
3. Кузнецов О.П., Адельсон-Вельский П.М. Дискретная математика для инженера. – М.: Энергоатомиздат, 1998. – 480с.
4. Новиков П.С. Элементы математической логики. – М.: Наука, 1973. – 399с.
5. Яблонский С.В. Введение в дискретную математику. М.: Наука, 1986. – 384с.

Тема 1. Множини, операції над множинами

§1. Основні поняття та визначення теорії множин

Під *множиною* розуміють довільну сукупність об'єктів, об'єднаних деякою ознакою.

Синонімами поняття «множина» є поняття «сукупність», «клас», «збірка» тощо. Предмети, об'єкти, які містить множина, називають її елементами. Наприклад, дочка, син є елементами множини сім'я.

Множини позначають великими буквами латинського алфавіту A, B, C, D, \dots , а елементи множин – малими буквами цього алфавіту – a, b, c, d, \dots . Про елементи даної множини говорять, що вони належать цій множині, і символічно записують так:

$$a \in A.$$

Читають: «елемент a належить множині A » або «множина A містить елемент a », в протилежному випадку $a \notin A$.

Множина, що не містить жодного елемента, називається *порожньою* множиною. Позначається символом \emptyset .

Приклад 1. Множина трикутників з двома прямими кутами - порожня.

Приклад 2. Множина коренів рівняння $x^2 = -1$ на множині дійсних чисел – порожня.

Множина, яка вміщує в собі всі множини, що розглядаються, називається *універсальною* множиною або *універсумом* і позначається U .

Множину A називають *підмножиною* множини B тоді і тільки тоді, коли кожний елемент множини A належить і множині B .

Позначають $A \subseteq B$ або $B \supseteq A$. Читають: “множина A міститься у множині B ”, “множина B містить множину A ”. Знаки \subseteq і \supseteq називаються *знаками включення* або *нестрогого включення*. Якщо $A \subseteq B$, однак $A \neq B$, то пишуть $A \subset B$ і називають множину A *власною* (строгою або істинною) *підмножиною* множини B . Знак \subset (або \supset), на відміну від знака \subseteq (або \supseteq), називається *знаком строгого включення*.

Дві множини A і B називаються **рівними** тоді і тільки тоді, коли вони містять ті самі елементи, тобто коли кожен елемент множини A є також елементом множини B і навпаки. Позначається $A=B$.

Приклад 3. Множини $A=\{2, 4, 6\}$ і $B=\{4, 2, 6\}$ рівні між собою, вони містять однакові елементи.

Множини, елементами яких є числа, називаються **числовими множинами**. Для запису деяких стандартних числових множин користуються загальноприйнятими позначеннями:

$N = \{1, 2, 3, 4, 5, \dots\}$ – множина натуральних чисел;

$N_0 = \{0, 1, 2, 3, 4, 5, \dots\}$ – множина цілих невід'ємних чисел;

$Z = \{\dots, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots\}$ – множина цілих чисел;

Q – множина раціональних чисел;

R – множина дійсних чисел.

Скінченною називається множина, для якої існує натуральне число, що дорівнює кількості її елементів, а протилежному випадку множина називається нескінченною.

Кількість елементів скінченої множини називається **потужністю** множини.

Потужність множини A позначається $|A|$. Наприклад: $|\emptyset| = 0$, якщо $A = \{0; 1; 3\}$, тоді потужність $|A|=3$.

Якщо $|A| = |B|$, то множини A та B називаються **рівнопотужними**.

Множина всіх підмножин деякої основної множини A називається **булеаном** A і позначається $P(A)$.

Булеан включає порожню множину і саму множину A . Якщо множина A має n елементів, то булеан $P(A)$ міститиме 2^n елементів, через що його називають **множиною-степенем** множини A .

§2. Способи задання множин

1. Перелік елементів множини.

Запис $A = \{a, b, c\}$ означає, що множина A містить три елементи a , b і c , а множина $M = \{a, b, c, \dots\}$ крім цих трьох елементів має безліч інших.

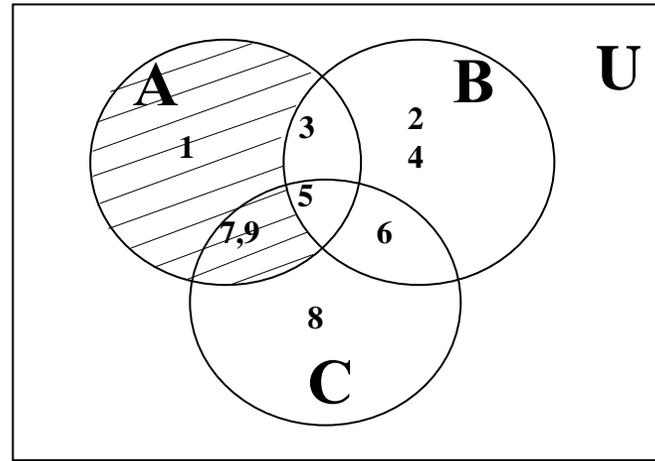
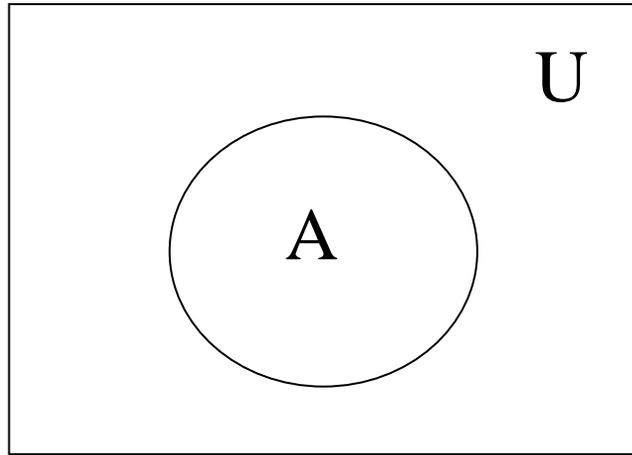
2. $P(x)$ – характеристичний предикат (умова)

$$A = \{x \mid P(x)\} \text{ або } \{x : P(x)\}.$$

Приклад 4.

$$A = \{x \mid (x - 1)(x - 2)(x^2 - 9) = 0\}.$$
$$S = \{n \mid n - \text{непарне число}\}$$
$$X = \{x \mid x = \pi k, k \in \mathbf{Z}\},$$
$$F = \{f_i \mid f_{i+2} = f_{i+1} + f_i, i \in \mathbf{N}, f_1 = f_2 = 1\}.$$

3. Діаграми Ейлера-Венна

4. Аналітичний, за допомогою символів операцій над множинами та дужок.

$$C = \overline{(B \cup A) \cap \overline{A}} \cup (A \cap \overline{B}) \cup B$$